
**BROŽURY
NOVÉ ANTIKAPITALISTICKÉ
LEVICE**

Platforma NAL

**Přijato zakládající konferencí Nové
antikapitalistické levice (NAL) v listopadu
2009, doplněno sjezdem NAL v říjnu 2010**

Vydala
Nová antikapitalistická levice
www.antikapitalista.cz
info@antikapitalista.cz

sloužícímu zaměstnavatelům potřebujeme politický nástroj. Zájmy jednotlivých společenských skupin jsou v dnešním systému reprezentovány politickými stranami. Strana, která by skutky reprezentovala zájmy pracujících a byla by zcela nezávislá na zaměstnavatelích, však v Česku není. Proto bude veškerá naše činnost do plného vzniku nové organizace i po něm směřovat k jejímu vytvoření. Tato nová strana by nebyla zaměřena na získání křesel v parlamentu nebo na radnicích, protože skutečná moc ve společnosti leží jinde. Odmítáme jít cestou parlamentarismu tak jako současné strany. Místo toho budeme budovat akční hnutí na pracovištích, na školách, atd.

ZA SKUTEČNÝ SOCIALISMUS

Rozhodně nechceme návrat k policejnímu režimu, který zde panoval před rokem 1989. Ten byl sice založený na vyvlastnění výrobních prostředků, ale naprosto mu chyběl základní předpoklad socialismu – dělnická demokracie.

Rozhodovala úzká skupina byrokratů – a to tak, aby se udržela v sedle. Bez demokracie se strnulý systém centrálního plánování nemohl nezhroutit.

My si oproti tomu představujeme socialismus jako systém založený na demokratické a rovné diskusi a rozhodování o všech záležitostech společnosti, včetně a zejména toho, jak a kam bude směřováno využívání zspolečenštěné výroby.

Jsme přesvědčeni, že toho nemůže být dosaženo postupnými reformami kapitalismu a vylepšováním krok po kroku, jak o to „usilují“ již po více než století strany sociálnědemokratického typu.

Proto bojujeme za vytvoření nové antikapitalistické strany.

PŘÍČINOU JE KAPITALISMUS

Je třeba se podívat pravdě do očí – hospodářská krize, bída ve třetím světě, války, ničení životního prostředí, nezaměstnanost, sociální vyloučení... Ty nejhorší rysy současného světa jsou nedílnou součástí systému, ve kterém žijeme a o kterém nám říkali, že je tím nejlepším z možných.

Jsou důsledkem toho, že se o výrobě (a o ostatních společenských otázkách) rozhoduje z hlediska zisků úzké menšiny, a ne potřeb většiny společnosti. Proto se ve svých snahách nemůžeme omezit na to, co je v rámci kapitalismu přijatelné.

Naopak musíme tento rámec překračovat, musíme překonat kapitalismus. Jen sebeorganizací můžeme dospět ke svobodné společnosti.

NEJSME „SE ZAMĚSTNAVATELI NA JEDNÉ LODI“

Zájmy pracujících a zaměstnavatelů jsou v tomto systému naprosto protikladné. Za současné hospodářské krize se to ukazuje ostřeji než kdykoliv předtím v dobách růstu. Musíme vystupovat za zájmy těch, kdo se živí svou prací, a ne se snažit obě skupiny usmířit – za to vždy v praxi zaplatí pracující.

NESMÍME PLATIT ZA JEJICH KRIZI!

Říkají nám, že o zaplacení účtu za krizi se musíme podělit všichni, že jsme si žili nad poměry. Jak jsme mohli poctivou prací či docházením do škol krizi způsobit? Nijak.

Jak jsme si mohli žít nad poměry, kdy část z nás má vyšší plat jen díky přesčasům a druhá část si nízké mzdy “dorovnává” prací načerno nebo po brigádách? Nijak.

Odmítáme přesouvání nákladů za krizi na pracující ve formě propouštění,

snižování mezd, zhoršování pracovních podmínek apod.

Krise vychází z podstaty kapitalismu, a proto ať za její řešení platí ti, kdo z tohoto systému profitují. Krize zároveň ukázala nedostatečnost tržního hospodářství a nutnost jeho překročení.

Požadujeme:

- otevření účetnictví zaměstnancům a odborům v propouštějících nebo krachujících podnicích, jejich vyvlastnění a převedení pod kontrolu zaměstnanců
- rozdělení dostupné práce mezi všechny práceschopné bez ztráty na mzdě zkrácením pracovní doby
- vytvoření státního programu veřejných prací za slušnou mzdu k boji s masovou nezaměstnaností
- podstatné navýšení fondů na financování odborného studia a kvalifikačních kurzů pro nezaměstnané
- opětovné vyvlastnění strategických průmyslových odvětví (např. výroba a distribuce elektřiny, zpracování ropy, těžba uhlí, vodárenství, zbrojní průmysl) a finančního systému a jejich postavení pod kontrolu pracujících
- vyvlastnění všech v Česku podnikajících firem registrovaných v daňových rájích a zákaz nového podnikání takovýchto společností

NAŠE SÍLA JE V JEDNOTĚ

Může se zdát, že proti koncernům, bankám a jejich vládám jsme bezmocní. Není tomu tak – pracující mají na prosazení svých zájmů sílu.

Spočívá v tom, že jsme tvůrci veškerého bohatství společnosti. To ale na povrch vychází až při organizované akci. Masové demonstrace a hlavně stávky a okupace podniků zasáhnou bohaté tam, kde je to nejvíc bolí – na jejich kontech. Jen to je může přinutit sklonit hlavu a ustoupit.

Skutečné rozhodování totiž neprobíhá v parlamentu, ale ve správních radách bank a korporací na straně jedné a prostřednictvím stávek a masových akcí v ulicích na straně naší.

Odbory vznikly proto, aby organizovaly pracující k obraně jejich ekonomických

BRAŇME NAŠE OBČANSKÉ SVOBODY

V roce 1989 byla jedním z hlavních slibů nastupující elity demokracie. Mezitím jsme se dozvěděli, že v zásadních otázkách je omezena na vhození hlasovacího lístku do volební urny jednou za čtyři roky, ale že v každém případě končí přede dveřmi do zaměstnání či školy. Pozitivní změnou bylo, že se můžeme sdružovat, scházet a protestovat.

Ale i to je pro naše vládcy příliš – pod nejrůznějšími záminkami, ať už to je v souvislosti s bojem proti terorismu nebo v současné době zdůrazňovaným bojem proti „extremismu“, jsou postupně vykrádána i ta nejzákladnější demokratická práva, jako je svoboda shromažďování a slova, zvětšují se pravomoci policie a jsme stále více špiclováni pohledem všudypřítomných kamer.

Ať už je záminka pro zavedení těchto nedemokratických opatření jakákoli, dříve či později budou státem použity proti pracujícím hájícím svá práva nebo proti hnutím bojujícím za pokrokové požadavky (protiválečné hnutí, antifašisté, hnutí za práva utlačovaných). Proto se musíme jakémukoliv oklešťování demokratických práv postavit!

Jednou ze skupin, která trpí za současného systému specifickými formami útlaku, je mládež, sociálně závislá na rodičích a bez demokratických práv. Proto po celém světě stojí mládež v předních liniích odporu v boji za budoucnost bez bídy, útlaku a vykořisťování, za změnu společnosti.

- Žádné policejní, úřední a školní represe a šikanování projevů nezávislých postojů, nezávislé kultury a odlišného, nenásilného životního stylu
- Volební právo od 15 let a pro všechny s trvalým a přechodným pobytem (přistěhovalce, zahraniční zaměstnance a studenty, atd.)

ZA NEZÁVISLÉ POLITICKÉ ZASTOUPENÍ PRACUJÍCÍCH

Boj za zájmy námezdně pracujících nemůže být veden jen na ekonomické úrovni. Na prosazování politických požadavků vůči státnímu aparátu

- Rozšíření veřejných služeb, odmítnutí školného a zrušení tzv. regulačních poplatků (fakticky daně za léky a zdravotní péči) ve zdravotnictví na centrální úrovni
- Žádnou důchodovou reformu, která jen uvolní peníze pro spekulace pojišťoven a bank, zachování průběžného financování důchodů a opětovné snížení základní věkové hranice pro odchod do důchodu na 60 let.
- Bydlení pro všechny! Za státní program výstavby obecních nájemních bytů a obnovy fondu bydlení. Ne! privatizaci bytů a domů, ne zvyšování nájemného a cen služeb spojených s bydlením.
- Bezplatné zdravotnictví. Žádné posilování tržních principů ve zdravotnictví - ani privatizaci, ani zavírání nemocnic, jednotlivých oddělení a služeb. Zdravotníky a pacienty demokraticky kontrolovaný centrální systém financování zdravotní péče, státní monopol na výrobu, dovoz a distribuci léků a lékařských přístrojů! Žádné zvyšování spoluúčasti pacientů!
- Kvalitní, všem dostupné veřejné bezplatné školství - žádné školné na všech typech škol; nejméně minimální mzdu učňům a studentům za produktivní práci na praxích; žádné zavírání škol; moderní a dobře vybavené učebny; důstojné platy učitelů a dalšího školního personálu.

PROTI VÁLKÁM A MILITARISMU

Globální kapitalismus je založený na rozdělení světa na sféry vlivu nejsilnějšími zeměmi a bloky. Mít větší zisk než konkurence znamená tyto oblasti rozšiřovat, s cílem ovládnout nové trhy, strategické nerostné suroviny či levnou pracovní sílu. To však vyvolává napětí a války a následné okupace.

Úkolem pracujících po celém světě je stavět se proti těmto dobovačným válkám i proti militaristickým projektům (jako např. americká vojenská základna v ČR), a proto jsme připraveni podkopávat válečné úsilí i za cenu porážky vlastní země. Požadujeme okamžité stažení českých jednotek ze všech zahraničních misí a vystoupení ČR z NATO.

zájmů. Současné odbory však tuto funkci plní velmi nedostatečně.

Aby taky ne, když jejich vedení otevřeně prohlašuje, že jsme se zaměstnavateli na jedné lodi. Akci, a to ještě jen symbolickou, uspořádají, jen když je nejhůř, a proto nedokázaly zabránit přijetí reforem vlády ODS či Janotova balíčku ani přenášení nákladů krize na pracující.

Tento stav se musí změnit. Vedení odborů musí vyslyšet požadavky těch, které má zastupovat. Ale k tomu je potřeba tlaku zdola. Odbory musí projít radikální demokratizací – o tom co chtějí, jak to chtějí prosadit a kdy, ať rozhodují samotní odboráři na pravidelných schůzkách svých základních organizací.

Vedení a zástupci ve vyjednávání se zaměstnavateli a státem musejí být demokraticky voleni řadovými odboráři a být jim odpovědní včetně možnosti okamžitého odvolání, nesmí pobírat víc, než je průměrný příjem těch, které zastupují. Tato vyjednávání ať jsou veřejná, abychom věděli, zda byly naše zájmy hájeny dostatečně.

Chceme organizovat ty odboráře, kteří chtějí tak jako my změnit odbory ve skutečný nástroj pracujících.

ŽÁDNÝ PROSTOR FAŠISMU

Protidělnické reformy vlády ODS a nástup hospodářské krize vytvořily příznivou situaci pro rozvoj fašistických hnutí. Masám zoufalým ze své zhoršující se životní situace nabízejí rádoby radikální řešení, přičemž svádějí vinu za problémy současného systému na ty nejslabší – utlačované menšiny.

Kdekoli se fašisté v minulosti stali významnou silou, byla jejich terčem nezávislá organizovanost pracujících, proti které používali metod občanské války. Nesmíme připustit byt jen možnost opakování takového scénáře – boj proti fašismu je jedním z našich nejdůležitějších úkolů a budeme se snažit jej přenést do hnutí pracujících.

Otevřeně neonacistické organizace a jejich zastřešující strana, demagogicky nazvaná Dělnická, využívají všech možností, aby šířily jed nenávisti vůči čemukoli odlišnému.

Usilujeme o vytvoření masového antifašistického hnutí, které neonacistům

ukáže, že nestojí o jejich „řešení“ a vykáže je z ulic, škol i pracovišť.

Že fašisté nezůstávají u slovního štvání, jsme mohli vidět v Janově a při dalších pokusech o pogrom, při vražedných žhářských útocích, fyzických napadáních, končících bohužel až příliš často smrtí. Proto v oblastech, kde hrozí fašistické útoky, je třeba spolu s ohrožovanými menšinami, zejména Romy, organizovat sebeobránné skupiny.

ZASTAVME DISKRIMINACI

Dělat obětní beránky z menšin není jen doménou fašistů, ale běžnou praxí parlamentních stran. Ke své ostudě se k tomu často, zvláště pokud jde o zahraniční dělníky, propůjčuje i parlamentní levice. Tato politika oslabuje jednotu pracujících a tím i jejich kolektivní sílu. Krom toho odvádí pozornost od skutečných viníků palčivých problémů – nezaměstnanosti, neutěšené bytové situace a mnohých dalších.

Jednoznačně odsuzujeme jakékoli znevýhodňování, ať už v zaměstnání, v přístupu ke službám nebo ve společnosti vůbec, na základě rasy, národnosti, pohlaví, zdravotního postižení, věku, sexuální orientace, přesvědčení, politické příslušnosti atd. Odmítáme odsouvání jakýchkoli skupin na okraj společnosti. Naopak, úkolem vyspělé společnosti je každého plně integrovat mezi majoritu.

K překonání rozdělení pracujících kvůli předsudkům panujícím ve společnosti je třeba bojovat za stejné pracovní podmínky pro všechny dělníky bez ohledu na jejich etnický původ i na způsob zaměstnávání (agenturní zaměstnanci, brigádníci) a stavět se za práva utlačovaných. Odbory se musejí zaměřit na organizování menšinových zaměstnanců v zájmu zlepšení jejich postavení a jednoty námezdně pracujících.

CHRAŇME NAŠE ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

Současný systém založený na výrobě pro zisk nenechává prostor pro ochranu životního prostředí. Kapitalistické společnosti považují investice do

této sféry za zbytečné, a jen svou činností pomalu ale jistě činí naši planetu neobyvatelnou. Čas od času deklarované snahy světových vládnoucích elit o ochranu životního prostředí či zastavení klimatických změn se v minulosti vždy zvrhly ve frašku nebo kšeftování s ekologií. Přednost mají zájmy jejich korporací.

Následky znečišťování životního prostředí je bezprostředně ohrožována ona chudší většina obyvatel planety. Rok od roku častější přírodní katastrofy neberou životy, bydlení a živobytí bankéřům či akcionářům ropných korporací, ale statisícům obyčejných lidí.

Proto je v životním zájmu pracujících a sociálně slabých chránit své životní prostředí a stavět se proti jeho ničení velkými znečišťovateli.

Prosazujeme zpřísnění ekologických norem výroby – od sankcí za jejich nedodržování až po vyvlastnění.

PROTI VLÁDNÍM ÚTOKŮM, ZA VEŘEJNÉ SLUŽBY

Nebezpečím nejsou jen kroky zaměstnavatelů. Další útoky (na výtěžky jako sociální systém, zákoník práce, veřejné služby či příjmy) přicházejí ze strany vlády a jí prosazovaných zákonů.

Zářným příkladem je nedávno schválený Janotův balíček, představující v novodobé historii ČR nevídanou sumu škrtů v sociální sféře. Na takové útoky bychom měli odpovědět generální stávkou a místo úlev bohatým a škrtů v sociální sféře požadovat:

- Zvýšení minimální mzdy, důchodu a životního stipendia
- Zásadní zvýšení platů ve veřejném sektoru, žádné propouštění a úspory na úkor služeb, žádnou privatizaci a oddělování pomocných služeb z veřejného sektoru (tzv. outsourcing)
- Zrušení současné absurdní daňové degresivity a zavedení progresivní daně z příjmů fyzických osob a zrušení stropů pro platby pojištění
- Zvýšení daní z příjmu právnických osob a zrušení veškerých subvencí a podpor nadnárodnímu kapitálu
- Veřejný audit pod kontrolou zástupců pracujících zaměřený na prověření všech státních zakázek soukromým firmám